

SKP. 310.1.2017.A.Ż.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Miasta i Gminy Gryfino na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b § 3, 4 i 5 i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 poz. 201 ze zmianami) w odpowiedzi na wniosek Podatnika i z dnia 19 stycznia 2017 roku (data wpływu do organu podatkowego 23 styczeń 2017 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

1. stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 1 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej uznać za nieprawidłowe,
2. stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 2 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej uznać za prawidłowe,
3. stanowisko Wnioskodawcy z zakresie pkt 3 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej uznać za prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 23 stycznia 2017 roku wpłynął do organu podatkowego wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Spółka jest osobą prawną mającą siedzibę w Polsce, jest właścicielem farmy wiatrowej zlokalizowanej na terenie Gminy Gryfino. W skład przedmiotowej farmy m. in. wchodzi elektrownie wiatrowe. Spółka do końca 2016 r. nie traktowała jako przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości całych elektrowni wiatrowych. Opodatkowaniu tym podlegały tylko i wyłącznie ich części budowlane (tj. fundament oraz wieża).

Elektrownie wiatrowe nie figurują w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielne (wyodrębnione) środki trwałe, od których byłyby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z ustawą z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych. W ewidencji ujęto środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m. in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundament i wieżę), jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej.

Z dniem 16 lipca 2016 roku weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 poz. 961), która wprowadziła definicję elektrowni wiatrowej, wskazując w art. 2, że jest to budowla, na którą składa się fundament, wieża oraz elementy techniczne. Ustawa ta doprecyzowuje definicję elektrowni wiatrowej wyraźnie wskazując, że elementy techniczne oznaczają wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

W przypadku należących do Spółki urządzeń wiatrowych (środków trwałych je obejmujących) w ich wartości początkowej ustalonej dla potrzeb amortyzacji podatkowej zostały skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Na wartość początkową środków trwałych, które obejmują swym zakresem urządzenia wiatrowe, składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą, tj. przykładowo na:

- oświetlenie ostrzegawcze,
- zabezpieczenia odgromowe,
- chłodnice i wentylatory,
- wiatrowskaz oraz anemometr, które są odpowiedzialne za pomiary prędkości ruchu oraz kierunku wiatru,
- włączniki awaryjne, które w przypadku wystąpienia zagrożenia dla prawidłowego działania urządzenia wiatrowego pozwalają na awaryjne jego zatrzymanie.

Pytania Wnioskodawcy:

1. czy począwszy od stycznia 2017 roku (tak samo jak to miało miejsce do końca 2016 roku) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty oraz wieża)?
2. czy, w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, z dniem 1 stycznia 2017 r. powstał obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli jaką jest elektrownia wiatrowa składająca się z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych – tj. wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu?
3. czy, w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, począwszy od stycznia 1 stycznia 2017 r. podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości należących do Wnioskodawcy budowli w postaci elektrowni wiatrowych stanowi ich wartość rynkowa określona przez Spółkę na dzień 1 stycznia 2017 r.?

Zdaniem Wnioskodawcy w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego:

1. począwszy od stycznia 2017 r. (tak samo jak miało to miejsce do końca 2016 r.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundament oraz wieża),

2. w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, z dniem 1 stycznia 2017 roku powstał obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli jaką jest elektrownia wiatrowa składająca się z fundamentu wieży oraz elementów technicznych – tj. wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu,

3. w przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie nr 1; od 1 stycznia 2017 roku podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości należących do Wnioskodawcy budowli w postaci elektrowni wiatrowych stanowi ich wartość rynkowa określona przez Spółkę na dzień 1 stycznia 2017 roku.

Stanowisko organu:

1. W pierwszej kolejności, odnosząc się do zagadnienia podatku od nieruchomości dotyczącego elektrowni wiatrowej należy zauważyć, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. 2016 poz. 716 ze zmianami) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, a także budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast, zgodnie z art. 1a pkt 2 pod użytym w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych terminem budowla rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Przy czym, zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz. U. 2016 poz. 290 ze zmianami), pod pojęciem obiektu budowlanego rozumie się budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Natomiast, zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, pod pojęciem budowli należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Co szczególnie istotne, w poprzednio obowiązującym brzmieniu, przepis art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane stanowił, iż pod pojęciem budowli należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje),

ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

W związku z powyższym należy wyjaśnić, iż aktualne brzmienie przepisu art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane zostało wprowadzone w drodze art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych i polegało na wykreśleniu elektrowni wiatrowych z urządzeń technicznych, których części budowlane stanowią budowle. Ponadto, w art. 2 pkt 1 i 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zdefiniowano elektrownię wiatrową jako budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii, a elementy techniczne jako wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż ustawa z 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie wprowadza żadnych zmian do ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, a więc nie dokonuje zmian w zakresie procentowej wysokości podatku od nieruchomości. Jednakże, jak wskazano wyżej należy zauważyć, iż przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określając podstawy opodatkowania opierają się na pojęciach zdefiniowanych w ustawie – Prawo budowlane, nie tworząc własnych definicji ani nie modyfikując definicji zawartych w Prawie budowlanym (art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Oznacza to, co oczywiste, że każda zmiana definicji zawartych w ustawie – Prawo budowlane skutkuje zmianą zakresu podstawy obliczania podatku od nieruchomości. Wprowadzenie takiej zależności było decyzją prawodawcy i projektodawcy systemu podatkowego (*Odpowiedź Podsekretarza Stanu Tomasza Żuchowskiego w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa na Interpelację poselską nr 4207 z dnia 8 lipca 2016 roku*).

Przechodząc do definicji budowli, a więc pojęcia z Prawa budowlanego, którego zakres determinuje, poprzez wzajemne powiązanie ustaw, przedmiot opodatkowania, należy zauważyć, iż zgodnie z dotychczas obowiązującą definicją tj. definicją obowiązującą do chwili wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, budowlą były m. in. wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, wolno stojące instalacje przemysłowe, wolno stojące urządzenia techniczne, sieci uzbrojenia terenu, a także części budowlane elektrowni wiatrowych. Tym samym dotychczas podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości była wartość całego wolno stojącego masztu antenowego, całej wolno stojącej trwale związanej z gruntem tablicy reklamowej, całego wolno stojącego trwale związanego z gruntem urządzenia reklamowego, całej wolno stojącej instalacji

przemysłowej, całego wolno stojącego urządzenia technicznego oraz całe sieci uzbrojenia terenu. Wyjątek dotyczył elektrowni wiatrowej, które to, mimo że spełniały definicję wolno stojącego urządzenia technicznego, zostały mocą ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 163 poz. 1364), potraktowane w sposób odmienny od innych wolno stojących urządzeń technicznych. Tym samym, w dotychczasowym stanie prawnym, do chwili wejścia w życie przepisów ustawy z 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, elektrownie wiatrowe były traktowane, w obszarze podatkowym, w sposób uprzywilejowany, a ich właściciele byli w lepszej podatkowej sytuacji niż właściciele innych urządzeń służących do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii (*Odpowiedź Podsekretarza Stanu Tomasza Żuchowskiego w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa na Interpelację poselską nr 4207 z dnia 8 lipca 2016 roku*).

W tym miejscu należy również podkreślić, iż przy literalnej wykładni przepisów, elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki budowli będącej wolno stojącym urządzeniem technicznym. Co więcej, w świetle art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U z 2016 r. poz. 778) elektrownie wiatrowe stanowią urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii, a więc tym bardziej wpisują się w pojęcie urządzenia technicznego. (*Odpowiedź Podsekretarza Stanu Tomasza Żuchowskiego w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa na Interpelację poselską nr 4207 z dnia 8 lipca 2016 roku*).

Natomiast, odnosząc się do zmian wprowadzonych ustawą z 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych należy przede wszystkim zauważyć, iż zmiany te prowadzą do przywrócenia stanu prawnego sprzed ww. nowelizacji Prawa budowlanego wprowadzonych ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw i zrównania traktowania przez Prawo budowlane elektrowni wiatrowych z innymi wolno stojącymi urządzeniami technicznymi. Zrównanie to wiąże się w konsekwencji ze zrównaniem w traktowaniu w obszarze wysokości podatku od nieruchomości. Co za tym idzie, ponownie podkreślić należy, iż budowle, jakimi są elektrownie wiatrowe, po wejściu w życie przepisów ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie będą traktowane inaczej niż inne budowle, czy wolno stojące urządzenia techniczne (*Odpowiedź Podsekretarza Stanu Tomasza Żuchowskiego w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa na Interpelację poselską nr 4207 z dnia 8 lipca 2016 roku*).

Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane. Wynika to z aktualnej definicji „budowli”, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika). Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że „W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział

elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą)...” . (Pismo Ministerstwa Rozwoju i Finansów z 9 grudnia 2016, w odpowiedzi na nadesłane Stanowisko Zarządu Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie prawnego uregulowania opodatkowania urządzeń służących wytwarzaniu energii z wiatru).

Za powyższym, przemawia również art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stanowi, iż od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Co za tym idzie, a contrario ustawodawca postanowił, iż od dnia 1 stycznia 2017 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z nowymi przepisami, a więc tym samym wprost wskazał, iż zmiana definicji obiektu budowlanego pociąga za sobą skutek w zakresie podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe, uwzględniając odpowiedź na interpelację poselską nr 4207 przygotowaną przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa należy wskazać, iż w obecnym stanie prawnym budowlą, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ww ustawy jest elektrownia wiatrowa jako całość, tj. fundament oraz posadowiona na tym fundamencie wieża, a także elementy techniczne, a więc nie tylko część budowlana elektrowni wiatrowej tj. fundament oraz posadowiona na tym fundamencie wieża, ale także elementy techniczne, a więc wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Wobec powyższego, stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 1 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za nieprawidłowe.

2. Ustosunkowując się do pkt 2 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji należy wskazać, iż ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wprowadziła definicję elektrowni wiatrowej. Zgodnie z nią elektrownia wiatrowa, składająca się z fundamentów, wieży oraz elementów technicznych, stanowi budowlę. Jednocześnie, na mocy tejże ustawy zmodyfikowano definicję budowli zawartą w Prawie budowlanym, do której odnosi się ustawa regulująca opodatkowanie podatkiem od nieruchomości, poprzez wykreślenie zwrotu „elektrowni wiatrowych” z wyliczenia elementów, których części budowlane stanowią budowlę. Stosownie do zapisu art. 17 ww ustawy od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Co za tym idzie, a contrario od dnia 1 stycznia 2017 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami, a więc stosownie po zmianie definicji budowli, która została wprowadzona ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Dlatego też, stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 2 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji, co do zasady, należy uznać za prawidłowe, albowiem jak wskazano wyżej od dnia 1 stycznia 2017 roku powstał obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli, jaką jest elektrownia wiatrowa jako całość składająca się z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych – tj. wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

3. Odnosząc się do pkt 3 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Natomiast, zgodnie z art. 4 ust. 5 ww ustawy jeżeli od budowli lub ich części nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych - podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.

W ocenie doktryny, najbardziej oczywisty przypadek zastosowania art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych to sytuacja, gdy przedsiębiorca nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych, gdyż podlega uproszczonym formom opodatkowania (jak karta podatkowa), które nie wymagają ustalenia kosztów uzyskania przychodów. Przepis ten znajdzie również zastosowanie do podatników, którzy zasadniczo dokonują odpisów amortyzacyjnych od swoich środków trwałych, ale nie dokonują ich od konkretnych budowli, które są przedmiotem opodatkowania. Nie musi to być sytuacja, którą można byłoby określić jako nieprawidłowość. Amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych podlegają bowiem tylko takie przedmioty, które są „wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą”. Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają także wyłącznie te budowle, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, ale sposób zdefiniowania tego związku jest na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych inny niż w przepisach o podatkach dochodowych. Budowle związane z działalnością gospodarczą to - w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - zasadniczo wszystkie budowle posiadane przez przedsiębiorcę z określonymi w ustawie wyjątkami. Dana budowla może być faktycznie niezwiązana z działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych, ale będzie związana z działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o podatku od nieruchomości. Przepis ten należy zastosować także wtedy, gdy podatnik powinien dokonywać odpisów amortyzacyjnych, ale ich nie dokonywał, np. zaliczając - niezgodnie z przepisami o podatkach dochodowych - całość wydatków na zakup środka trwałego do kosztów. W przepisie art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych użyto bowiem zwrot: „nie dokonuje się odpisów”, nie zaś: „nie podlega amortyzacji” (*W. Morawski, Komentarz do ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, LEX 2012*).

Mając na uwadze powyższe, jeżeli jak twierdzi Wnioskodawca, elektrownie wiatrowe nie stanowią samodzielnych (wyodrębnionych) środków trwałych w prowadzonej przez niego ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także nie dokonuje się od nich odpisów amortyzacyjnych, to zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego, a więc w tym wypadku na dzień 1 stycznia 2017 roku.

W związku z powyższym, stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 3 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji, co do zasady, należy uznać za prawidłowe, o ile rzeczywiście nie dokonuje się od nich odpisów amortyzacyjnych.

Reasumując, ustosunkowując się do wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji należy wskazać, iż:

1. stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 1 wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej należy uznać za nieprawidłowe, albowiem w obecnym stanie prawny budowlą, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy jest elektrownia wiatrowa jako całość, a więc nie tylko część budowlana elektrowni wiatrowej tj. fundament oraz posadowiona na tym fundamencie wieża, ale także elementy techniczne, a więc wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu,
2. stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 2 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji, co do zasady, należy uznać za prawidłowe, albowiem jak wskazano wyżej od dnia 1 stycznia 2017 roku powstał obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli, jaką jest elektrownia wiatrowa jako całość składająca się z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych – tj. wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu,
3. stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pkt 3 wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji, co do zasady, należy uznać za prawidłowe, o ile rzeczywiście Wnioskodawca nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowej elektrowni wiatrowej, jak również nie ujmował jej jako samodzielnego środka trwałego w prowadzonej przez siebie ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

POUCZENIE

Od wydanej indywidualnej interpretacji podatkowej Wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa. Skargę do sądu

administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie jest przedmiotem skargi, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 52, 53 i 54 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Zgodnie z zapisem art. 14i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2017 poz. 201 ze zm.) interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści, są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. adresat
2. aa

BURMISTRZ
Miasta Gminy
CZYFINO
Mieczysław Sawaryn